

F S S P X

Bractwo Kapłańskie
Świętego Piusa X

Dystrykt Polski

Biuletyn

D U S Z P A S T E R S K I

Kościół p.w. Niepokalanego Poczęcia
Najświętszej Maryi Panny
i przeoratu św. Piusa X
w Warszawie

*Wielki Post
i Wielkanoc*
2026

2.

Drodzy Wierni,

Jesteśmy w połowie czasu pokuty, o czym świadczy różowy kolor szat IV niedzieli Wielkiego Postu. To dobry moment na podsumowanie dotychczasowych zmagani i ponowienie dobrych postanowień, by nawet w razie niedotrzymania wielkopostnej ascezy, zamiast zniechęcenia, przyszła gorliwość na ten ostatni etap czasu umartwienia.

Wielki Post to także dobry czas, aby zwrócić uwagę na kilka ważnych kwestii związanych z życiem naszej wspólnoty i porządkiem w kościele. Stąd w tym numerze pragnę Wam przypomnieć niektóre zasady dotyczące zachowania w kościele oraz podać regulamin korzystania z sali pod kościołem w czasie liturgii.

Ponadto kolor różowy to także znak, że święta zbliżają się wielkimi krokami, zatem trzeba zawczasu zaplanować wszystko, aby prace domowe, porządki, przygotowanie świątecznego stołu mogły współgrać z tym, co najważniejsze – z modlitwą, adoracją i uczestnictwem w świętych obrzędach Triduum Sacrum.

Zapewniam Was, że każdego dnia polecam Was w swoich prywatnych modlitwach i serdecznie Wam życzę, abyście „wytrwali do końca” w swoich dobrych postanowieniach, przygotowując dusze na przyjęcie wszystkich łask, których Pan Bóg chce nam udzielić w nadchodzące święta, aby w naszym życiu wypełniły się słowa Pana Jezusa: „Kto wytrwa do końca ten będzie zbawiony”

Ks. Piotr Świerczek FSSPX

~Podziękowanie za kolędy

Wszystkim wiernym, którzy przyjęli kapłana po kolędzie pragnę serdecznie podziękować za wyrozumiałość i zaakceptowanie zaproponowanego terminu, przyjazne spotkanie, zaufanie oraz wszystkie duchowe rozmowy, które mogliśmy podjąć w czasie kolęd. Szczególnie dziękuję za przygotowanie odpowiedzi do „Księgi dusz”. Dzięki zebranych informacjom, organizacja kolęd w przyszłym roku będzie jeszcze prostsza i pozwoli, nawet przy powiększającej się liczbie wiernych, odwiedzić wszystkich, którzy poproszą o błogosławieństwo dla swego domu i rodziny. Gdyby ktoś chciał jeszcze dopisać się do „Księgi dusz” można to uczynić wysyłając maila z informacjami na adres: info@piusx.org.pl. Wszystkie pytania do „Księgi dusz” znajdują się w poprzednim biuletynie, który można znaleźć na naszej stronie www.warszawa.fsspx.pl pod zakładką „Biuletyn”.

W czasie naszych rozmów oraz w informacjach do „Księgi dusz” wielokrotnie padały różne propozycje dotyczące kwestii duszpasterskich. Zapewniam Was, że każda z tych propozycji zostanie przeze mnie wzięta pod uwagę. Wszystkie prośby zostaną opracowane

w formie propozycji programowej na nowy rok duszpasterski, który rozpoczyna się od września. Program zostanie przedłożony Księdzu Przeorowi Karolowi Stehlinowi, aby zatwierdził to, co będzie możliwe, dobre i roztropne, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, które wpływają na wdrażanie zmian bądź wstrzymanie się z nowościami czy też opóźnienie ich wprowadzenia. Ponadto padło wiele pytań o budowę kościoła po drugiej stronie Wisły. Ponieważ jest to temat wymagający szczególnego opracowania, na stawiane w tym zakresie pytania będę mógł odpowiedzieć dopiero w następnym numerze biuletynu.

Za wszystkie dobre słowa, gesty, wspólną modlitwę, smakowite prezenty oraz ofiary pieniężne składam wam serdeczne *Bóg zapłać!*

~Zasady praktyczne zachowania się w kościele

~Miejsca w ławkach

W czasie Sumy i innych uroczystych Mszy św. śpiewanych, bardzo proszę, aby wierni pamiętali o zostawieniu trzech pierwszych ławek dla ministrantów oraz trzech miejsc w czwartej ławce po stro-

nie żeńskiej dla sióstr zakonnych. Dopiero po rozpoczęciu Mszy, jeśli miejsca te pozostaną wolne, ze względu na brak ministrantów bądź sióstr, można je zająć.

Szczególnie uczulam na praktykowanie podstaw kultury osobistej młodych ludzi, którzy zawsze zarówno po stronie męskiej jak i żeńskiej mają obowiązek ustąpić miejsca starszym od siebie osobom!

Zabrania się w naszym kościele zajmowania miejsc poprzez pozostawianie rzeczy osobistych w ławkach. Natomiast podpisane ławki przeznaczone dla domowników przeoratu są wyłączone z użytku w czasie modlitw wspólnotowych (poranna pryma, południowa seksta, wieczorny różaniec i kompleta).

Bardzo proszę o to, by zawsze kierować się zasadą życzliwości wobec innych, chętnie ustępując miejsca w razie potrzeby, przesuwając się w celu udostępnienia miejsca oraz przepuszczając do Komunii św. Szczególną życzliwość i wyrozumiałość mamy obowiązek okazać tym, którzy dopiero poznają naszą wspólnotę i nie rozumieją jeszcze wszystkich zasad.

Regulaminy korzystania z sali pod kościołem

Widząc wciąż rosnącą liczbę matek z dziećmi chciałbym, aby sala pod kościołem była miejscem, gdzie

mimo różnych niewygód, jest szansa na atmosferę wystarczającą do właściwego i godziwego przeżycia Mszy św. czy nabożeństwa. Stąd proszę, by poniższe zasady przyjęli i przestrzegali wszyscy, którzy z sali pod kościołem korzystają.

1. Sala pod kościołem jest salą wykładową, która w czasie Mszy św. oraz nabożeństw gromadzących dużą liczbę wiernych służy jako pomieszczenie dla rodziców z dziećmi.
2. W czasie Mszy św. i nabożeństw w sali obowiązują te same postawy liturgiczne wiernych co w kościele.
3. W czasie każdej liturgii w sali mogą przebywać jedynie dzieci z konieczną liczbą opiekunów. Zabrania się przebywania w czasie Mszy św. i nabożeństw osobom, które nie mają takiej potrzeby. Dotyczy to również korzystania ze stoiska M.I., które jest dostępne dla wszystkich pomiędzy mszami czy nabożeństwami, a nie w trakcie.
4. Zabrania się korzystania z sali dzieciom, które są w stanie wysłuchać Mszy św. bądź wziąć udział w nabożeństwie pod czujnym okiem rodziców w przestrzeni kościelnej (jest niedopuszczalne, by dzieci, które przygotowują się do I Komunii św. bądź już ją otrzymały przebywały w czasie Mszy św. w sali pod kościołem bez poważnego powodu)
5. Zabrania się przebywania w sali całych rodzin, kiedy tylko jedno

dziecko wymaga opieki, a pozostali członkowie mogą bez większych przeszkód zająć miejsce w kościele.

6. Wydzielone miejsce pod kościołem nie zwalnia rodziców z pilnowania ładu, ciszy i spokoju swoich dzieci, na ile to tylko możliwe.
7. Zabrania się zatem, aby dzieci naruszały spokój innych poprzez krzyk, głośny płacz, zabawy, stukanie itd.
8. Szczególnie zabrania się korzystania z ołtarza bądź stoiska M.I. w jakimkolwiek celu. Niedopuszczalne jest także korzystanie z jakichkolwiek przedmiotów znajdujących się w sali, które nie należą do rodziców, a tym bardziej do dzieci.
9. W razie potrzeby, gdy trzeba nakarmić dziecko bądź w celu uspokojenia czy też zdyscyplinowania dziecka, które nie zachowuje należytego ładu, należy skorzystać z drugiej sali, do której prowadzą drzwi po prawej stronie od ołtarza bądź wyjść na zewnątrz.
10. Zachowywanie regulaminu jest konieczne w celu właściwego kształtowania dzieci od samego początku. Nawet bardzo małe dzieci bez względu na ich temperament powinny nabywać przekonania, że w kościele nie można robić tego, co się chce. Pomocą niech będzie tutaj fragment książki abpa Marcela Lefebvra *Życie duchowe* poświęcony kształtowaniu dusz dzieci. (przedruk – s. 9 Biuletynu)

Komunia Święta – kolejność przyjmowania

Od niedzieli 15 marca zostaje wprowadzony nowy porządek kolejności przystępowania do Komunii św. na wszystkich mszach, w których jest otwarta sala pod kościołem dla opiekunów z dziećmi.

Teraz na Mszach św. z dużą liczbą wiernych najpierw przystępują do Komunii św.

1. W pierwszej kolejności: wszystkie osoby opiekujące się dziećmi w sali pod kościołem;
2. Następnie wierni zajmujący miejsca w kościele od pierwszych ławek,
3. Następnie pozostali (miejsca stojące).

Do czasu aż nie będzie widać końca kolejki osób wychodzących z sali pod kościołem proszę nie dotaczać do kolejki.

Zmiana ta podyktowana jest problemem, który pojawił się już kilka razy, kiedy osoby z kruchty po swojej Komunii św. zablokowały dojście do kościoła osobom z sali pod kościołem, modląc się na schodach.

Komunia Święta – postawa wiernych

Gdy idziemy do Komunii św. w kolejce nie przyklękamy na środku. Przyklękamy na jedno kolano przed balaskami w miejscu, gdzie

przyjdzie nam uklęknąć do Komunii św., następnie klękając przy baskach wkładamy ręce pod obrus komuniyjny, bardzo delikatnie przyciskając obrus do siebie na wysokości klatki piersiowej, odchylamy lekko głowę do tyłu, otworzywszy usta szeroko, ze spokojem kładziemy cały język na dolnej wardze i czekamy aż kapłan położy Komunię św. na języku. Po czym od razu wstajemy, przyklękamy na jedno kolano i udajemy się na swoje miejsce drogą przy ścianie.

*Podczas przyjmowania Komunii św.
nie mówimy „amen”!*

W czasie udzielania Komunii św., do czasu zamknięcia tabernakulum, wierni powinni zajmować na swoich miejscach postawę klęczącą, chyba, że względy zdrowotne nie pozwalają klęczeć tak długo.

Triduum Sacrum

Przed nami najważniejsze dni roku liturgicznego, Wielki Tydzień i Triduum Sacrum. W obliczu rosnącej wciąż liczby wiernych, mając na uwadze doświadczenie poprzednich lat, w tym roku postanowiliśmy przygotować na miejsce celebracji specjalny namiot, który będzie mógł pomieścić wszystkich

wiernych. Umożliwi to zapewne lepsze i bardziej świadome przeżycie wszystkich świętych obrzędów. Ponadto planowane rozwiązanie umożliwi zorganizowanie ciemnicy i Grobu Pańskiego w kościele, co pozwoli o wiele większej liczbie wiernych w godziwy sposób adorować Najświętszy Sakrament.

Ze względu na duży koszt całego przedsięwzięcia od Niedzieli Palmowej w kruchcie kościoła będzie wystawiona skrzynia na ofiary w celu pokrycia kosztów związanych z organizacją świąt. Jestem całkowicie przekonany, że czyniąc cokolwiek wyłącznie na chwałę Bożą – a tym będzie cały wysiłek organizacji świąt w nowej formie – otrzymuje się od Pana Boga na cele duszpasterskie wynagrodzenie z nawiązką. Tę moją intuicję potwierdzają wszystkie wieki Kościoła, stąd o finanse na pokrycie planowanego przedsięwzięcia nie martwię się zbyttnio.

Celebracje pod namiotem będą obejmowały Niedzielę Palmową, Triduum Sacrum (Wielki Czwartek – Wielka Sobota) oraz Niedzielę i Poniedziałek Wielkanocny. W związku z tym liczba Mszy św. oraz porządek nabożeństw ulegną zmianie. Poniżej przedstawiam program na te dni uwzględniając wszystkie celebracje w namiocie:

NIEDZIELA PALMOWA

- 08.00** Msza św. czytana
w namiocie
- 10.00** Suma w namiocie
połączona z obrzędem
poświęcenia palm
i uroczystą procesją
ulicami miasta
- 17.00** Gorzkie żale w kościele
- 18.00** Msza św. czytana
w kościele

WIELKI PONIEDZIAŁEK – WIELKA ŚRODA

- 05.40** Msza św. w kościele
- 07.15** Msza św. w kościele
- 18.00** Msza św. w kościele

WIELKI CZWARTEK

- 19.00** Msza św. Wieczery
Pańskiej w namiocie.
Po Mszy przeniesienie
Najświętszego Sakramentu
do ciemnicy znajdującej
się w kościele i adoracja
do **24.00**.

WIELKI PIĄTEK

- 08.00** Adoracja Pana Jezusa
w ciemnicy (od **8:00**
do Drogi Krzyżowej o **17:00**)
- 17.00** Droga Krzyżowa w kościele
- 18.00** Liturgia Męki Pańskiej
w namiocie

Po liturgii przeniesienie
Najświętszego Sakramentu
do Grobu Pańskiego w kościele

i śpiew III części Gorzkich żalów z ostatnim kazaniem pasyjnym. Adoracja przy Grobie Pańskim będzie trwała nieprzerwanie do godz. **19.00** w Wielką Sobotę.

WIELKA SOBOTA

- 10.00** poświęcenie pokarmów
w namiocie, a następnie
nabożeństwo Godzinek
o Matce Bożej Bolesnej
przy Grobie Pańskim
- 12.00** poświęcenie pokarmów
w namiocie, a następnie
Różaniec (cz. bolesna)
przy Grobie Pańskim
- 19.30** poświęcenie pokarmów
w namiocie
- 20.00** Wigilia Paschalna
w namiocie

NIEDZIELA WIELKANOCNA

- 06.15** wystawienie
Najświętszego Sakramentu
w Grobie Pańskim
- 06.30** Uroczysta procesja
rezurekcyjna ulicami miasta
i Msza św. wielkanocna
w namiocie
- 10.00** Suma w namiocie
- 18.00** Msza św. czytana
w namiocie

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

- 08.00** Msza św. czytana w namiocie
- 10.00** Suma w namiocie
- 12.30** Msza św. czytana w namiocie

Nie będzie mszy wieczornej.

~Spowiedź w Wielkim Tygodniu

Spowiedzi będą się zawsze odbywały
w kościele, w konfesjonatach.

NIEDZIELA PALMOWA

Od **07.30** do ostatniego penitenta
Od **09.30** do ostatniego penitenta
Od **17.00** do ostatniego penitenta

WIELKI PONIEDZIAŁEK – WIELKA ŚRODA

Od **07.15** do ostatniego penitenta
Od **17.00** do ostatniego penitenta

WIELKI CZWARTEK

Od **17.00** do **18.50**.
W czasie Mszy Świętej
nie ma spowiedzi.

WIELKI PIĄTEK

Od **16.00** do **17.50**
oraz od rozpoczęcia Gorzkich
żałów do ostatniego penitenta
W czasie liturgii Męki Pańskiej
nie ma spowiedzi.

WIELKA SOBOTA

Od **10.00** do **12.00**
Od **18.00** do **19.50**
W czasie liturgii Wigili
Paschalnej nie ma spowiedzi.

NIEDZIELA I PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

Nie ma spowiedzi.

~Triduum Sacrum w Józefowie

WIELKI CZWARTEK

18.00 Msza Wieczery Pańskiej

WIELKI PIĄTEK

16.15 Droga Krzyżowa
17.00 Liturgia Męki Pańskiej

Adoracja przy Grobie Pańskim do **21.00**

WIELKA SOBOTA

23.00 Wigilia Paschalna
Wierni uczestniczący
w tej liturgii wypełnią obowiązek
niedzielny ze względu na późną
godzinę rozpoczęcia celebracji.

NIEDZIELA WIELKANOCNA

11.00 Msza św. śpiewana

PONIEDZIAŁEK WIELKANOCNY

09.00 Msza św. czytana
11.00 Msza św. śpiewana

Abp Marcel Lefebvre

ŻYCIE DUCHOWE

/ fragment /

ROZTROPNOŚĆ W WYCHOWANIU

Wychowanie jest kwestią umiejętności zachowania równowagi. Jest ono niczym innym, jak mądrym wyśrodkowaniem między pobłażliwością a stanowczością oraz między surowością a łagodnością. Abp Lefebvre przestrzega przed tym, co dzisiaj nazywane jest wychowaniem bezstresowym, ale z drugiej strony zachęca do okazywania dzieciom miłosierdzia.

Stanowczość jest konieczna

Zapewnijmy [dzieciom] solidne, ascetyczne wychowanie, które nauczy je szacunku wobec fundamentalnych cnót chrześcijańskich i praktykowania tychże, a mianowicie miłości braterskiej, pokory, uległości, posłuszeństwa, wyrzeczenia¹²⁸².

Należy wychowywać dzieci w pewnym rygorze i trzeba umieć poskramiać tę naturę, która zawsze przejawia skłonność do realizacji swoich upodobań, zamiast wypełniać powinności. W drobnych sprawach dnia codziennego można ocenić, do jakiego stopnia dziecko panuje nad sobą. Z drugiej strony, w wychowaniu też nie chodzi o to, żeby zrobić z dziecka ascetę czy spartanina, i nie w tym rzecz, żeby tresować dzieci jak zwierzęta. Otóż trzeba postępować w taki sposób, aby pomóc im należeć zupełnie do Pana Jezusa, co pozwoli im powiedzieć Bogu „tak”, kiedy ich o coś poprosi, o jakieś wyrzeczenie, bo będą przyzwyczajone do okazywania Mu uległości.

¹²⁸¹ Z homilii wygłoszonej w Écône, 30 czerwca 1983 r.

¹²⁸² List do współbraci, Rzym, 25 marca 1960 r. [w:] *Lettres pastorales et écrites* [Listy duszpasterskie i inne pisma], s. 122.

[Niestety, zbyt często] współczesne wychowanie jest godne pożałowania. Zaczęto przyzwyczajać dzieci do postaw egoistycznych, ponieważ rodzice za bardzo oddają się im na służbę i nie przyzwyczajają ich do poświęceń, nie zachęcają ich wystarczająco do myślenia o rodzeństwie, do myślenia o innych. Rodzice dzieciom pobłazają, są u nich na służbie, wypytują o to, czego pragną. Dziecko chce jeść, dostaje jeść. Chce pić, dostaje pić. Chce wyjść na spacer, rodzice z nim wychodzą. Bez przerwy dzieciom usługują. Takie wychowanie jest absolutnie godne pożałowania. Rodzicom nie przychodzi do głowy, żeby dziecku powiedzieć: „Zrezygnuj z tego, powinieneś sobie tego odmówić”. Jeśli tylko dziecko czegoś chce, od razu to dostaje. Dzieci wychowane w ten sposób mają w życiu dorosłym wielkie problemy z myśleniem o innych ludziach, którzy są wokół nich. Myślą tylko o sobie. Nie przyjdzie im do głowy, żeby zająć się sąsiadem, kiedy na przykład jest chory, ponieważ nie nauczono ich myślenia o innych, zanim nie pomyślą o sobie. Dlatego dzisiaj tak wielu młodych ludzi ma poważne problemy z poświęceniem się dla innych. Nie nauczono ich odmawiania sobie czegokolwiek¹²⁸³.

Rodzice powinni trzymać w ryzach swoje dzieci już w wieku dwóch, trzech, czterech, pięciu lat. Jako chrześcijanie muszą oni wiedzieć, że ich dzieci są zranione. Noszą w sobie rany, jak każdy człowiek, pozostawione przez grzech pierworodny, tak że od razu widać kiełkujące w nich wady, egoizm, słabość¹²⁸⁴.

A zatem rodzice nie powinni pobłazać wadom swoich dzieci. Nie powinni sprzyjać ich zachciankom, egoizmowi, pierwszym przejawom pychy. Nie powinni mówić o takim dziecku na przykład w ten oto sposób: „Och, jaki on zabawny, popatrzcie tylko, jaki żywy, jaki

¹²⁸³ Konferencja duchowa, Écône, 20 września 1976 r.

¹²⁸⁴ Konferencja duchowa, Écône, 27 października 1983 r.

dziarski!” Tak, dziarski, bo nosi już w sobie pierwsze oznaki pychy. Niedługo powiedzą, że to zaleta. Pobłażacie dziecku, pobłażacie tej wadzie, a później jego pycha stanie się jeszcze większa. Nie mówcie o nim: „Ach! ten malutki, będzie z niego rozrabiaka, zobaczycie”. Tak, piękny rozrabiaka! Być może jeszcze będziecie płakać z jego powodu, kiedy utrwali swoje złe przyzwyczajenia i złe skłonności. Należy kochać w swych dzieciach to, co pochodzi od Boga, a nie od diabła, nie od grzechu, nie to, w czym przejawiają się ich złe skłonności¹²⁸⁵.

Stąd w przypadku rodziców konieczność błyskawicznego korygowania swoich dzieci. Jeżeli rodzice pozostawią dzieci samym sobie, w ich nieuporządkowaniu, wady będą się jedynie pogłębiały, aż pojawi się niebezpieczeństwo popełniania przez nich grzechów ciężkich, i tylko dlatego, że w odpowiednim momencie rodzice nie pomogli im się poprawić¹²⁸⁶.

Na rodzicach spoczywa obowiązek pomocy w uleczeniu tych ran poprzez łaskę, modlitwę, sakramenty, dzięki udzielanym radom, przez własny przykład itd. W dzieciach wychowywanych w taki sposób jest przywracany porządek, w którym powinny żyć, a kiedy dorosną, będą umiały nieść swym rodzicom pocieszenie¹²⁸⁷.

¹²⁸⁵ Rekolekcje dla sióstr Bractwa, Saint-Michel-en-Brenne, w Niedzielę Przewodnią 1986 r., dziewiąta konferencja.

¹²⁸⁶ Rekolekcje dla sióstr Bractwa, Saint-Michel-en-Brenne, 25 września 1984 r., ósma konferencja.

¹²⁸⁷ Konferencja duchowa, Écône, 27 października 1983 r.

Życzenia Wielkanocne

Drodzy Wierni,

W imieniu Księdza Przełożonego Karola Stehlina, Kapłanów, Braci, Sióstr i Przedseminarzystów pragnę Wam złożyć najlepsze życzenia świąteczne.

Po pierwsze życzę Wam, aby czas bezpośredniego przygotowania do Wielkanocy był wypełniony duchem pokuty prowadzącej do trwałej zmiany serca wedle Serca Bożego i Niepokalanego Serca Maryi.

Po drugie życzę Wam, by same Święta były czasem napełnienia się łaską pokoju Chrystusa, tak nam potrzebnego w czasie wielkiego niepokoju.

Po trzecie życzę Wam, by Pan Jezus, cichy i umęczony Baranek, który zwyciężył szatana, śmierć i grzech pobłogosławił Waszym rodzinom, aby były one światłem świata i solą ziemi.

ks. Piotr Świerczek FSSPX
rektor kościoła i Wasz duszpasterz

